facẽ quã tenere videbatᷣ arripienſ
eiꝰ qꝫ flãmiſ. os faciẽ qꝫ ipiꝰ aduer
ſarij exurens ad inſtar ethiopis ꝯ
nigrauit Quedã ãt ſcintilla mĩma
cadẽs in eius veſtẽ candidã ipã
dicto citius ꝯflagrauit ⁊ ſic niger
rimus totus apparuit Dixit qꝫ pe
trus beato gregorio Satis deni
grauimꝰ eum Cui gregoriꝰ nos il
lum non denigrauimꝰ ſed nigrum
fuiſſe monſtrauimꝰ Sic qꝫ ibidem
multo relicto lumine abierunt

¶ De ſancto longino.

LOnginꝰ fuit q̃dã cẽturio q̃
cum alijs militibꝰ cruci do
mini aſtãs iuſſu pylati lã
tꝰ dñi lãcea ꝑforauit Et videns ſi
gna q̃ fiebãt ſcꝫ ſolẽ obſcuratũ et
terre motũ. in xp̄m credidit. maxĩe
ex eo vt q̃dã dicũt. ꝙ cũ ex infirmi
tate vel ſenectute eiꝰ oculi caligaſ
ſent. de ſanguĩe xp̄i ꝑ lãceã di cur
rente fortuitu oculos ſuos tetigit
⁊ protinꝰ clare vidit Unde renun
ciãs milicie ⁊ ab aplis inſtructꝰ in
ceſarea capadocie xxviij. ãnis mo
naſticã vitã duxit ⁊ vbo ⁊ exẽplo
plurimos ad xp̄m ꝯuertit Cũ aũt
a p̄ſide tẽtꝰ fuiſſet ⁊ ſacrificare nol
let iuſſit p̄ſes oẽs dẽtes eiꝰ excuti
⁊ linguã abſcidi Longinꝰ tñ ex h̃
loq̃lã nõ ꝑdidit. ſed accepta ſecuri
oĩa ydola ꝯminuit ⁊ fregit dicẽs
Si dij ſunt. videbimꝰ Demões ãt
de ydolis exeũtes in p̄ſidem ⁊ in
oẽs eiꝰ ſocios intrauerũt ⁊ iſaniẽ
tes ⁊ latrãtes ſe longini pedibus
ꝓſtrauerũt Et ait longinꝰ demõi
bus Cur hitatis in ydolꝭ? Qui rñ
derũt Ubi xp̄s nõ noiatᷣ ⁊ eius ſi
gnũ nõ eſt poſitũ ibi eſt habitatio
nr̄a Cũ ergo p̄ſes inſaniret ⁊ ocu
los amiſiſſꝫ dixit ei longinꝰ Scito
qm̄ ſanari ñ poteris niſi qñ me oc
cideris Quã cito eni a te mortuꝰ
fuero ꝓ te orabo ⁊ ſanitatẽ tᷣ cor
poralẽ ⁊ aĩe ipetrabo. et ſtati eum
decollari iuſſit. Poſt hec abijt ad
corpꝰ eiꝰ ⁊ ꝓſtratꝰ cũ lacrimis pe
nitentiã egit. ⁊ ꝯtinuo viſum ⁊ ſa
nitatẽ recepit ⁊ in bonis opibꝰ vi
tam finiuit

¶ De ſancta Gertrude hiſtori
am que in fine

BEnedictꝰ dictꝰ eſt. qꝛ mlta
bñ dixit Uel qꝛ in hac vi
ta multas bñdictões hũit
Ul qꝛ oẽs benedicebãt de eo Ul
qꝛ etnã meruit bñdictiõez hr̄e Eiꝰ
vitã ſc̄us gregoriꝰ ſcripſit.

De ſancto benedicto.

Bñdictꝰ ex Murſia ꝓuintia or
tus cũ rome liberalibꝰ ſtu
dijs traditꝰ eẽt In ipa ſui
infantia lr̄as deſeruit ⁊ deſertum
petẽ decreuit Quẽ nutrix ſua q̃ eũ
tenerrime diligebat vſqꝫ in quedã
locũ q̃ dr̄ effide ſecuta eſt. Ubi ad
purgandũ triticũ mutuo capiſte
riũ peciit ꝗ ſup mẽſã icaute ponẽs
cũ corruiſſet in duabꝰ ꝑtibꝰ fractũ
vidit Quã bñdictꝰ flere ꝯſpiciẽs ꝑ
tes capiſterij accepit ⁊ ab oroẽ ſur
gens integre ſolidatũ inuenit Pꝰ
modũ nutricẽ occlte fugiens i quẽ
dã locũ venit vbi tribꝰ annis hoi
bꝰ incognituſ mãſit excepto mona

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cho Romano noīe. q̄ ſibi ſedule ne
ceſſaria miſtrabat. Cū ỽo ad ſpecū
a romani mōaſterio iter nō eēt. pa
nē i lōgiſſimo fune ligabat ꝛ ſic eū
deponē ↄſueuerat. Tintinabulū ec̄
ipi corde inſeruit. vt ad ei᷒ ſonituꝫ
vir dei ↄgnoſcēt. qn̄ ſibi romanus
panē p̄beret ꝙ exiens accipet. Sꝫ
antiqu᷒ hoſtis vni᷒ caritati ꝛ alte
rius inuidēs refectioni. lapidem ia
ctauit ꝛ tintinabuluꝫ fregit. ſed ta
men eidem romanus miniſtrare
non deſiȷ̄t. Poſt hec cuidaꝫ p̄ſbi
tero refectiōem ſibi in paſcali ſolē
nitate panti dn̄s ꝑ viſuꝫ apparuit
dicens. Tu tibi delicias p̄pas ꝛ ſ.
uus me᷒ i illo loco fame cruciatur.
Qui ꝓtin᷒ ſurrexit ꝛ eū cū difficul
tate magna inueniēs ait. Surge et
ſumam᷒ cibū. qꝛ hodie paſca dn̄i ē.
Cui Bn̄dict᷒. Scio ꝙ paſca ē qꝛ vi
dere te merui. Lōge q̄ppe ab hoib᷒
poſit᷒ qꝛ die eadē eēt paſcal ſolēni
tas ignorabat. Cui p̄ſbit᷒. Veracit̄
hodie reſurrectiōis dn̄ice dies eſt.
Abſtinere te nō ↄuenit qꝛ ob h̄ ad
te miſſis ſū. ſic qꝫ deū bn̄dicētes ſū
pſerūt cibū. Quadā die auis q̄
dā nigra. q̄ merula vocat̄ iportu
ne circa ei᷒ faciēꝫ volitabat. ita vt
ab eo manu capi potuiſſet. ſꝫ ſigno
cruc͛. edito auis receſſit. Mox qꝫ di
abol᷒ q̄ndā feiam quā aliqn̄ vide
rat. an̄ mētis ei᷒ oculos reduxit ei᷒
qꝫ aīm tāto igne in ſpēm illi᷒ accē
dit vt pene hēmū voluptate vict᷒
deſerere deliberaret. ſed ſubito di
uina gr̄a ad ſe reuerſus ↄtinuo ſe
exuit et in ſpinis et veprib᷒ q̄ ibi a
derant nudū ſe adeo volutauit vt
toto corꝑe ide vulnerat᷒ exiret vt
ꝑ cutis vulnera. vulnēa mētis edu
ceret. Vicit itaqꝫ pc̄ꝫ qꝛ mutauit
incendiū. Ab illo āt tp̄e nulla poſt
modū tēptatio in ei᷒ corꝑe pullula
uit. Crebreſcente itaqꝫ eius fama
cuꝫ abbas monaſterȷ̄ cuiuſdā ob
ȷ̄ſſet. tota ipi᷒ monaſterȷ̄ ↄgrega
tio ad eū venit ꝛ vt p̄eſſe deberet
eis petȷ̄t. Qui diu negando diſtu
lit. ac ſui mores illorum fratrū mo
ribus ↄuenire non poſſe predixit.
Sed tandē victus aſſenſum dedit.
Cumqꝫ illic regulaꝫ diſtricti᷒ ſerua
re ↄpellēt. ſemetipos rep̄hēdebāt
ꝙ ipm̄ ſibi p̄eſſe popoſcerāt. Quo
rum ſcꝫ fortitudo in normam eius
rectitudinis offendebat. Cumqꝫ ſi
bi cū eo ↄſpicerent illicita nō licere
et ſedule aſſueta relinq̄re. veneňꝫ
vino miſcuerūt et ſibi recūbēti ob
tulerūt. Sed bn̄dict᷒ ſignuꝫ crucis
edidit ꝛ q̄ſi ictu lapidis vas illud
vitreū illico ↄfregit. Intelligēs er
go ꝙ potū mortis vas illō habu
erat qd̄ portare nō poterat ſignū
vite. illico ſurrexit ꝛ placido vultu
dixit. Miſereat̄ vr̄i omp̄s de᷒ fr̄es
Nūquid nō dixi vobis fr̄es qꝛ vr̄i
mores meis morib᷒ nō ↄuenirent.
Tūc ad locū derelicte ſolitudinis
redȷ̄t vbi crebreſcentib᷒ ſignis cla
ruit ꝛ mult͛. ad eū venietib᷒ xȷ̄. mo
naſteria ↄſtruxit. In vno āt illoruꝫ
q̄dā monach᷒ erat q̄ diu i orōe eē
nō poteāt ſed orātib᷒ alȷ̄s mox fo
ras exibat ꝛ aliq̄ terrena et tranſi
toria agere cogitabat. Quod cuꝫ
abbas illius monaſterȷ̄ beato bn̄
dicto narraſſet iuit illuc ꝛ vidit ꝙ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

facẽ quã tenere videbatᷣ arripienſ
eiꝰ qȝ flãmiſ. os faciẽ qȝ ipiꝰ aduer
ſarij exurens ad inſtar ethiopis ꝯ
nigrauit Quedã ãt ſcintilla mĩma
cadẽs in eius veſtẽ candidã ipam
dicto citius ꝯflagrauit ⁊ ſic niger
rimus totus apparuit Dixit qȝ pe
trus beato gregorio Satis deni
grauimꝰ eum Cui gregoriꝰ nos il
lum non denigrauimꝰ ſed nigrum
fuiſſe monſtrauimꝰ Sic qȝ ibidem
multo relicto lumine abierunt

De ſancto longino.

Longinꝰ fuit q̃dã cẽturio q̃
cum alijs militibꝰ cruci do
mini aſtãs iuſſu pylati la
tꝰ dñi lãcea ꝑforauit Et videns ſi
gna q̃ fiebãt ſcȝ ſolẽ obſcuratũ et
terre motũ. in xp̄m credidit. maxie
ex eo vt q̃dã dicũt. ꝙ cũ ex infirmi
tate vel ſenectute eiꝰ oculi caligaſ
ſent. de ſanguie xp̄i ꝑ lãceã di. cur
rente fortuitu oculos ſuos tetigit
⁊ protinꝰ clare vidit Unde renun
ciãs milicie ⁊ ab aplis inſtructꝰ in
ceſarea capadocie xxviij. ãnis mo
naſticã vitã duxit ⁊ vbo ⁊ exẽplo
plurimos ad xp̄m ꝯuertit Cũ aũt
a p̄ſide tẽtꝰ fuiſſet ⁊ ſacrificare nol
let iuſſit p̄ſes oẽs dẽtes eiꝰ excuti
⁊ linguã abſcidi Longinꝰ tñ ex h
loq̃lã nõ ꝑdidit. ſed accepta ſecuri
oĩa ydola ꝯminuit ⁊ fregit dicẽs
Si dij ſunt. videbimꝰ Demões ãt
de ydolis exeũtes in p̄ſidem ⁊ in
oẽs eiꝰ ſocios intrauerũt ⁊ iſaniẽ
tes ⁊ latrãtes ſe longini pedibus
ꝓſtrauerũt Et ait longinꝰ demõi
bus Cur hitatis in ydol' Qui rñ
derũt Ubi xp̄s nõ noiatᷣ ⁊ eius ſi
gnũ nõ eſt poſitũ ibi eſt habitatio
nr̃a Cũ ergo p̄ſes inſaniret ⁊ ocu
los amiſiſſȝ dixit ei longinꝰ Scito
qm̃ ſanari ñ poteris niſi qñ me oc
cideris Quã cito eni a te mortuꝰ
fuero ꝓ te orabo ⁊ ſanitatẽ t coꝛ
poralẽ ⁊ aie ipetrabo. et ſtati eum
decollari iuſſit. Poſt hec abijt ad
corpꝰ eiꝰ ⁊ ꝓſtratꝰ cũ lacrimis pe
nitentiã egit. ⁊ ꝯtinuo viſum ⁊ ſa
nitatẽ recepit ⁊ in bonis opibꝰ vi
tam finiuit

De ſancta Gertrude hiſtori am que in fine

Benedictꝰ dictꝰ eſt. qꝛ mlta
bñ dixit Uel qꝛ in hac vi
ta multas bñdictões hũit
Ul qꝛ oẽs benedicebãt de eo Ul
qꝛ etnã meruit bñdictiõez hr̃e Eiꝰ
vitã ſcus gregoriꝰ ſcripſit.

De ſancto benedicto.

Bñdictꝰ ex Nurſia ꝓuĩtia oꝛ
tus cũ rome liberalibꝰ ſtu
dijs traditꝰ eẽt In ipa ſui
infantia lr̃as deſeruit ⁊ deſertum
petẽ decreuit Quẽ nutrix ſua q̃ eũ
tenerrime diligebat vſqȝ in quẽdã
locũ q̃ dr̃ effide ſecuta eſt. Ubi ad
purgandũ triticũ mutuo capiſte
riũ pecijt ꝗ ſup mẽſã icaute ponẽs
cũ corruiſſet in duabꝰ ptibꝰ fractũ
vidit Quã bñdictꝰ flere ꝯſpiciẽs ꝑ
tes capiſterij accepit ⁊ ab orõe ſur
gens integre ſolidatũ inuenit Pꝰ
modũ nutricẽ occlte fugiens i quẽ
dã locũ venit vbi tribꝰ annis hoi
bꝰ incognituſ mãſit excepto mona

re ⁊ cantare facēt ꝙ ſic monachoſ
ad libidinē inflāmarēt. Qđ vir dei
cella proſpiciens lapſuʒ ꝙ diſcipu
lis ꝑtimeſcens inuidie locū dedit.
Et quibuſdā ſecum aſſumptis fra
trib⁹ ipe habitatiōem mutauit Sʒ
flozēti⁹ in ſolario ꝯſiſtens cū eū re
ceſſiſſe ꝯſpiceret ⁊ gauderet repen
te ſolariū cecidit. ⁊ ipm protin⁹ ex/
tinxit. Tunc Maurus poſt virum
currens ait Reuertere. quia qui te
pei ſequebatur extinctus eſt. Qđ il
le audiēs vehemēter īgemuit. Uel
qꝛ inimic⁹ occubuit Uel qꝛ de ini/
mici morte diſcipul⁹ exultauit Qua
de re factū eſt. vt eideʒ pniam indi
ceret ꝙ mādās talia gaudere de
inimici interitu pſūpſiſſet Ipe autē
dei famulus Benedictus ad alia
migrans locum non hoſtem muta
uit Nam ad montē caſſinū venit ⁊
templū apollinis qđ ibi ſitū erat i
ſancti Johānis baptiſte oratoriū
ꝯſtruxit. ⁊ circūadiacentē populū
ab ydolatria ꝯuertit Sed ħ anti/
qu⁹ hoſtis grauiter ferens corꝑali
bus eius oculis apparebat acerri/
m⁹ ⁊ in eū ore oculiſqꝫ flāmantib⁹
viſibilr ſeuiebat atqꝫ dicebat Bn̄
dicte. bn̄dicte Sed cū ille nihil ſibi
rn̄deret dicebat Maledicte. maledi
cte ⁊ nō benedicte. qđ me pſeq̄ris
¶ Quadā die lapidē in terra iacē
tem fratres in edificiū leuare vole/
bant. ſed neq̄q̄ʒ valebant Cū qꝫ vi
rorum multitudo adeēt ⁊ ab eis le
uari nō poſſet adueniēs vir dei bn̄
dictiōem dedit. et cū maxima cele/
ritate ſubleuat⁹ eſt Ex quo ꝑpen/
derūt ꝙ diabol⁹ ibi iſidebat q̄ euʒ
moueri nō ꝑmittebat Tuncqꝫ fr̄es
parietē paulo alti⁹ edificarent anti
qu⁹ hoſtis viro dei apparuit ⁊ ꝙ
ad laborātes fr̄es ꝑgeret īdicauit
Qui ꝓtin⁹ eis ꝑ nunciū miſit Fra
tres cauete vobiſ vos agite. abite
quia ad vos ſpūs malign⁹ venit.
Uix nuncius verba ꝯpleuit ⁊ ecce
parieteʒ antiqu⁹ hoſtis euertit. et
quendā puerū monachum ꝯtriuit
Sʒ vir dei pueꝝ mortuū ⁊ lacera
tū adduci fecit et orōe ſua ipm re
ſuſcitans opi pređcō reſtituit Lay
cus q̄deʒ honeſte vite ſingulis an
nis ad viſitandū virū dei ieiunus
veniē ꝯſueuerat Quadā ergo die
dū illuc iret ſe illi alter viator adiū
xit q̄ ſumēdos cibos in itinē porta
bat Cūqꝫ iā tardior hora excreuiſ
ſet dixit Ueni frat̄ ſumam⁹ cibum
ne laſſemur in via Quo rn̄dēte qꝛ
nullaten⁹ i via guſtaēt ad horaʒ il
lā p⁹modū adhuc ipm iuitauit ſʒ il
le ꝯſentire noluit. Deniqꝫ cū hora
iam ꝑteriſſet ⁊ eos longū fatigaſ/
ſet iter ꝑtum ⁊ fontē et q̄cunqꝫ ad
reficiēdū corp⁹ delectare poterant
inuenerūt Tūc viator hec ei oſten
dēs rogauit eū vt paululuʒ guſta
ret ⁊ ibidē quieſcēt Cum ergo ⁊ ꝟ
ba aurib⁹ ⁊ loca oculis blandiren
tur eidē ꝯſenſit Tuncqꝫ ad benedi
ctū veniſſet. dixit ei vir dei ¶ Ubi
ꝯmediſti? Qui reſpondit. Minime
Et ille? Quid eſt frater Malignus
hoſtis ſemel tibi pſuadere non po
tuit Secūdo nō valuit. ſed t̄cio ſu
perauit Tunc ille pedibus ei⁹ ad/
uolut⁹ ſe deliquiſſe ingemuit Atti
la rex Gotorum experiri volens

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vtrū vir dei ꝓpħie ſpūm habēt cui
d az ſpatario ſuo veſtimenta rega
lia tribuit. cum qꝫ cum omni appa
ratu r̄gio ad illiꝰ monaſteriū deſti
nauit. Quē ille veniētem ꝯſpiciens
dixit. Pone fili mi pone hoc quod
portas non eſt tuū. Qui protinus
in terram cecidit ⁊ qꝛ tanto viro
illudere p̄ſumpſiſſet expauit. Cleri
cus quidā qui a diabolo vexabāt
ad virū dei adductꝰ eſt. Cūqꝫ ab
eo diabolū expuliſſet ait. Vade ⁊
de cetero carnes nō comedas nec
ad ordines ſacros accedas. Qua
cunqꝫ enī die ad ſacros ordines
accedere attēptaueris. iterum iuri
diaboli mācipaberis. Cum vero h̄
aliquo tp̄e cuſtodiſſet. ſed minoēs
ſuos ſibi preponi in ſacris ordini/
bus cerneret. vba viri dei q̄ſi ex lō
go tp̄e oblitꝰ poſtpoſuit. atqꝫ ad
ſacrum ordinē acceſſit. Quē mox
is qui eum reliq̄rat diabolꝰ tenuit
⁊ vexare q̄uſꝫ aīam eius excuteret
non ceſſauit. ¶ Vir quidaꝫ duos
flaſcones vini per quēdā puerum
ad eum miſit. Sed ille in via vnuꝫ
abſcondit ⁊ alium detulit. Vir āt
dei cum gr̄arum actiōe vinū ſuſce
pit ⁊ deſcendentē puerū admonu
it dicens. Vide fili ne de illo flaſco
ne quē abſcondiſti bibas. ſed incli
na illū caute ⁊ inuenies quid intus
habeat. qui ꝯfuſꝰ valde ab eo exi
uit. Et reuerſus volēs adhuc ꝓba
re qd̓ audierat cum flaſconē incli/
naſſet de eo protinꝰ ſerpens egreſ
ſus eſt. ¶ Quadā vice cum vir dei
in ceno cenaret monachus quidā
filius defenſoris ei aſſiſtens ⁊ lu
cernā tenens. p̄ ſpūm ſupbie intra
ſe cogitare cepit. Quis eſt hic cui
māducanti aſſiſto. lucernā teneo.
ſuiciū impendo? Quis ſū ego vt
iſti ſeruiā? Cui ſtatiꝫ vir dei ait. Si
gna cor tuū frater. ſigna cor tuuꝫ.
Quid eſt qd̓ loqueris? Vocatis
qꝫ fratribus lucernā iuſſit de ma/
nibꝰ eiꝰ tolli. Juſſit qꝫ ipm ad mo
naſteriuꝫ recedere ⁊ quietū ſedere.
Cum quoſdā e fratribꝰ ad locum
quendā mitteret vt ibi cē monaſte
rium ꝯſtruerent. ꝯſtituta die ſe ad
eos venturū dixit ⁊ q̄lit̄ ꝯſtrui de/
beat indicauit. Nocte ergo eadeꝫ
qua promiſſus dies illuceſcebat.
monacho quē illuc p̄poſuerat atꝫ
eius preposito in ſōnis apparuit
⁊ loca ſingula vbi q̄qꝫ edificaē d̓
buiſſent ſubtiliter deſignauit. Cū
āt viſioni fidem nō darēt ⁊ adhuc
ipm expectarēt tādē ad virū dei r̄
uerſi dixerunt. Expectauimꝰ pater
vt venires ſicut ꝓmiſeras nec ve
niſti. Quibꝰ ille. Quare fratres ita
dicitis? Nunq̄d non vobis appa/
rui ⁊ loca ſingula deſignaui? Ite ⁊
ſicut p̄ viſiōem audiſtis oīa ordīa
te. Non longe ab eius monaſterio
due ſanctimoniales femīe ex nobi
li genere erant que linguā non re
ſtringebāt. Sed euꝫ qui eis p̄erat
in cautis ſermonibꝰ ſepe ad iracū
diam prouocabāt. Qui cū hoc vi
ro dei retuliſſꝫ mādauit eis dicēs.
Corrigite linguā vr̄am alioquin
vos excōmunicabo quā excōicati
onis ſniam nō proferēdo ſꝫ interp̄
tando intulit. Ille āt nihil mutare
infra paucos dies defūcte ſunt ⁊

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ī eccłia ſepulte. vbi dū miſſe celebrā
tur ⁊ dyacon⁹ ex more dicēt Qui
nō cōicat exeat foras nutrix earū
q̄ ꝑ eis ſemꝑ oblatiōez offerebat
eas de ſepulcris ſuis ꝓgredi et exi
re eccłiam videbat. Cūq3 ſcō Bn̄/
dicto nunciatū eſſet. ille manu ſua
oblatiōem dedit dicēs. Ite ⁊ hāc
oblatiōem pro eis offerte ⁊ vlteri⁹
excōicate nō erūt. Qđ cū fcm̄ fuiſſ3
⁊ diacon⁹ ex more clamaret ab ec
cleſia de cetero exire viſe non ſunt.
Monach⁹ quidā cu3 ad viſitādos
ꝑentes exiſſet ſine bn̄dictione ⁊ ea
die q̄ ad eos ꝑuenit defunctus fu
iſſet. ſed ſepultū ſemel ⁊ bis t̄ra eie
ciſſet parentes ei⁹ ad ſcm̄ Bn̄dcm̄
venerūt ⁊ vt ei ſuā bn̄dictiōez im/
pēderet rogauerūt. Qui corp⁹ dn̄i
accipiēs ait Ite et hoc ſuꝑ eius pe
ctus ponite. eū q3 ſic ſepulture tra
dite. Qđ cum fcm̄ fuiſſet ſuſceptu3
corp⁹ t̄ra retinuit nec vltra ꝓiecit
Quidā monachus in monaſterio
manere nō valēs viro dei tantum
inſtitit donec ipm̄ irat⁹ abire ꝑmi/
ſit. q̄ mox vt de monaſterio exījt a/
ꝑto ore draconē in via īuenit. Quē
cū deuorare vellet. clamauit dicēs
Currite. currite. q2 draco iſte me d
uorare vult. Currētes āt fr̄es dra
conē minime viderūt. ſ3 tremētē et
palpitantē monachū ad monaſte/
riū reduxerūt. q̄ ſtati ꝓmiſit ſe nun
q̄3 de mōaſterio receſſurū. ¶ Quo
dā tp̄e dū totā illā ꝓuintiā fames
valida occuparet ⁊ vir dei oīa q̄
inuenire poterat egentib⁹ tradidiſ
ſet. ita ꝙ nihil in monaſterio preter
modicū olei in q̄dā vaſe vitreo re

māſiſſ3 iuſſit cellerario vt illud mo
dicū olei cuidā egēti daēt. Ille do
iꝑātē audiuit. ſed iplere ꝯtēpſit
eo ꝙ nihil olei fratrib⁹ remanebat
Qđ vir dei vbi ꝯperit vas viterū
cū oleo ꝑ feneſtrā ꝓijci iuſſit. ne qđ
in monaſterio ꝑ iobediētiā r̄mane
ret. Proiectū itaq3 vas cū ſuꝑ ſaxa
igētia cecidiſſ3. nec vas fractum ē.
nec oleū ē effuſū. Qđ ille leuari iuſ/
ſit ⁊ dari itegru3 poſtulāti. Mona
chum aūt illū de iobediētia ⁊ diffi
dētia icrepās ſe in orōem dedit cū
fr̄ib⁹. Et ꝯtinuo q̄dā magnū do
liū qđ ibi erat olei plenū fuit qđ a/
deo excreuit vt ꝑ pauimētū difflue
videret. Quadā vice ad viſitādā
ſororē ſuā deſcēderat. Cū āt ad mē
ſā ſedēt rogauit eū vt ſecu3 illa no
cte manēt. Cui cū ille nullaten⁹ ad/
q̄ſcēt. ⁊ ſerenitas magna eēt. illa
caput in manib⁹ rogatura dn̄3 icli
nauit. Cūq3 caput leuaſſ3 tāta cho
ruſcatiōis ⁊ tonitrui virtus. tanta
q3 inundatio pluuie erupit. vt etiā
vir dī nec redire. nec pedē mouere
potuiſſet cū tn̄ ante ſerenitas mira
eſſet. Illa enim quia lacrimarū flu
uios fudit ſerenitatē aeri. ad pluui
am traxit. Cui vir dei ꝯtriſtat⁹ ait
Parcat tibi oīpotens deus ſoror
Quid eſt qđ feciſti? Cui illa Roga
ui te ⁊ audiē noluiſti. Rogaui dn̄3
⁊ exaudiuit me. Modo ergo egre/
dere ſi potes. Sic q3 factū eſt vt to
tam illam noctem peruigile3 duce
rent. atq3 per ſacra eloquia ſeſe vi/
caria relatione ſatiarent. ¶ Et ec
ce poſt triduum cum ille ad mo/
naſterium rediſſet eleuatis oculis

in celum aiam ſororis ſue in ſpecie
columbe celi ſecreta penitrantem
aſpexit Qui mox corpus eius ad
monaſterium iuſſit deferri ⁊ in mo
numento qđ ſibi ꝑparauẽat collo
cari Quadã nocte dum per fene/
ſtram ↄſpiceret ⁊ dominũ exoraẽt
vidit fuſam lucem deſuꝑ cunctas
noctis tenebras effugaſſe Subito
aũt ois mundꝰ velut ſub vno ſoliſ
radio collectꝰ ante oculos eius ad
ductus eſt. ibi qȝ aiaȝ germani epi
capuani ad celum deferri videns
manifeſte poſtea ↄperit ꝙ eadem
hora eodem qȝ momento a corꝑe
migrauit Eodẽ anno q̃ de hac vi
ta erat exiturꝰ obitꝰ ſui dieȝ fratri
bus denũciauit Ante ſextũ xᵒ diẽ
ſui exitꝰ. aperiri ſibi ſepulcrũ iubȝ
Qui mox febribꝰ arreptus cum ꝑ
ſingulos dies languor ingraueſce
ret. ſexto die in oratoriuȝ ſe porta
re fecit Ibi qȝ exitum ſuuȝ domini
ci corporis ⁊ ſanguinis ꝑceptione
muniuit atqȝ inter diſcipuloꝝ ma
nus inbecillia membra ſuſtentans
erectis in celum manibꝰ ſtetit ⁊ vl
timũ ſpiritũ inter verba orõnis ef
flauit Ipã die duobꝰ fratribꝰ. vni
in cella moranti Alteri longe poſi
to reuelatio eadeȝ monſtrata eſt.
Viderunt nãqȝ viam palliis ſtra
tam atqȝ innumeris coruſcãtibus
lampadibꝰ a cella ſancti benedicti
verſus orientẽ vſqȝ ad celum ten/
dentẽ Cuȝ venerando habitu vir
deſuꝑ clarus aſſiſtens cuius eſſet
via quam cernerent exquiſiuit. qui
cuȝ neſcire ſe dicerẽt ait Hec ẽ via
in qua dilectus dñi benedictꝰ celũ
aſcendit Sepultus vero eſt in ora
torio ſancti Johis baptiſte qđ de
ſtructa ara apollinis ipe ↄſtruxit.
Floruit autẽ circa annos dñi qui
gentẽſimũ decimũoctauum tempo
re iuſtini ſenioris.

De ſancto Patritio

Patritius qui cepit circa ã
num dñi. cclxxx. dum regi
ſcotoꝝ de chriſti paſſione
pdicaret ⁊ ſtãs ante eũ appodiãs
ſe ſuꝑ ferulam quã manu tenebat
a caſu pedi regis ſuꝑ poſuerat cũ
aculeo pedẽ ꝑforauit Rex xᵒ cre
dens ſanctum epm ex induſtria hec
facere. et ſe aliter non poſſe fidem
ſuſcipe niſi ſimilia pro chriſto pate
retur. patienter ſuſtinuit Sanctus
vero hec intelligens obſtupuit et
ꝑcibus regem ſanauit ac toti pro
uintie obtinuit ꝙ nulluȝ venenoſũ
animal ibideȝ poſſit viuere. quod
non ſoluȝ obtinuit. imo etiã ligna
⁊ coria illius r̃giõis contraria vt
dicit̃ ſunt veneno Quidã ouẽ con
uicini ſui furatus fuerat ⁊ comede
rat. ⁊ cum ſanctꝰ ſepiꝰ hortaretur
ſatiſfacere furem quicunqȝ eẽt ille
⁊ nullus ↄpareret. dum totus po
pulus ad eccleſiam ↄueniſſet ⁊ in
virtute ieſu chriſti ꝑcepit vt in cuiꝰ
ventrem ouis intraſſet coram om
nibus balatum daret Quod et fa
ctum eſt et egit reus pniam. ⁊ alia
furtis ſibi cauebãt. Erat etiam ei
ↄſuetudo oẽs cruces q̃s videbat
deuote venerari Sed quadã vice
ante ſepulcrum cuiꝰ dam. pagani
ante quãdam pulcram crucem q̃ſi
inuiſam ꝑteriit ⁊ a ſuis ſociis am/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf